

Sygn. akt XXV Ns 201/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Błażejczyk

Sędziowie: SO Monika Włodarczyk

SSR del. Anna Zalewska

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy protestu wyborczego z wniosku Komitetu Wyborczego (...)

postanawia:

pozostawić protest wyborczy bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Komitet Wyborczy (...) w dniu 8 listopada 2018 r. złożył protest wyborczy, w którym w związku z domniemaniem zaistnienia okoliczności podważających ustalony wynik głosowania oraz ustalony wynik wyborów w Dzielnicy B. (...) W. wniósł o ponowne przeliczenie głosów oddanych w wyborach do Rady Dzielnicy B. w dniu 21 października 2018r.

Protestujący zarzucił, że w komisjach nr (...), (...) i (...) dopuszczono do głosowania osoby bez obowiązkowego sprawdzania ich tożsamości, zaś w ww. komisjach oraz w komisjach nr (...) i (...) mogło dojść do manipulacji przy zliczaniu głosów (k. 6).

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustawodawca poddał możliwość zaskarżenia do sądu ważności wyborów rygorystycznym zasadom określonym w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 754). Dotyczą one określenia terminu do wniesienia protestu, podstaw na których można oprzeć wnioski o stwierdzenie nieważności wyborów, jak i kręgu osób uprawnionych do wniesienia protestu. Na wstępnym etapie kontroli wniosku w/w wymogi muszą zostać ocenione przez sąd, który na tej podstawie decyduje o dopuszczalności merytorycznego rozpoznania wniosku.

Z treści art. 82 § 2-5 Kodeksu wyborczego wynika, że prawo wniesienia protestu przysługuje wyborcom, których nazwiska są umieszczone w spisie wyborców oraz przewodniczącemu właściwej komisji wyborczej i pełnomocnikowi wyborczemu.

Sam protest wyborczy zdefiniowany zaś został w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego jako protest przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby, a jego konsekwencją jest zawarty w punktach 1 i 2 art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego ograniczony katalog zarzutów, na jakich można oprzeć protest. Zgodnie z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego protest taki może być wniesiony z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub

2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W myśl art. 392 § 1 Kodeksu wyborczego protest wyborczy wnosi się na piśmie do właściwego sądu okręgowego, za pośrednictwem właściwego sądu rejonowego w terminie 14 dni od podania do publicznej wiadomości przez komisarza wyborczego, w trybie określonym w art. 168 § 1 wyników wyborów na obszarze województwa. Stosownie do art. 392 § 2 Kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Natomiast art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego stanowi, że sąd okręgowy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 82 § 1 i 392 Kodeksu wyborczego.

Obwieszczenie komisarza wyborczego w W.(...) o wynikach wyborów do rad na obszarze województwa (...) miało miejsce w dniu 25 października 2018r., przedmiotowy protest został zaś złożony do sądu w dniu 8 listopada 2018r., a więc z zachowaniem 14-dniowego terminu.

Protest wyborczy złożony przez Komitet Wyborczy (...), po pierwsze nie został jednak wniesiony za pośrednictwem sądu rejonowego.

Nie spełnia także wymogów określonych w art. 82 i 392 § 2 kodeksu wyborczego. Jak wynika z treści protestu dotyczy on prac trzech komisji wyborczych. Na wnoszącym protest ciążył więc obowiązek przedstawienia szczegółowych zarzutów co do pracy każdej z komisji i dowodów na poparcie tych zarzutów. Podstawy protestu nie mogą bowiem stanowić ogólnikowe stwierdzenia, niepoparte konkretnymi dowodami, że komisja wyborcza mogła dopuścić się nadużyć, jeżeli wnioskodawca nie wykaże jakich konkretnie obowiązków komisja nie dopełniła. Wnoszący protest „musi więc nie tylko sformułować w sposób prawidłowy zarzuty konkretne, ale także musi przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Nadto rygoryzm ustawodawcy w zakresie podstaw protestu, jak i jego formy uzasadnia pogląd, że jeżeli wnioskodawca oparł swój protest na określonym zarzucie, to nie może go już następnie rozszerzać, ani tym bardziej zmieniać jego podstawy. Ugruntowanym bowiem jest też w orzecznictwie pogląd, iż w zakresie sformułowania zarzutów oraz przedstawienia lub wskazania dowodów, na których wnoszący protest opiera swoje zarzuty, nie ma zastosowania art. 130 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i w takiej sytuacji nie wzywa się wnoszącego protest do jego uzupełnienia, lecz pozostawia się go bez dalszego biegu" (postanowienie SO w Tarnowie z 13.1.2015r., I Ns 161/14). Wnoszący protest ma obowiązek przedstawić zarzuty i dowody już w samym proteście pod rygorem pozostawienia go bez rozpoznania przewidzianym w art. 393 § 3 Kodeksu wyborczego.

Przedmiotowy protest nie został oparty na twierdzeniach o zaistnieniu zdarzeń wymienionych w art. 82 § 1 pkt 1 lub pkt 2 Kodeksu wyborczego. Wnoszący protest nie powołał też żadnych dowodów wskazujących na zaistnieniu tego rodzaju zdarzeń. Ten brak obliuguje zaś sąd okręgowy do pozostawienia protestu bez dalszego biegu, bez uprzedniego wzywania do usunięcia stwierdzonego braku.

Z tych przyczyn Sąd stosownie do regulacji art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego, orzekł jak w sentencji.

Zarządzenie: (...)